

Ueksploderet ammunition og ammunition med forarmet uran

Europa-Parlamentets beslutning om ueksploderet ammunition og ammunition med forarmet uran

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger af 17. januar 2001 om følgerne af anvendelse af ammunition med forarmet uran¹ og af 13. december 2001 om fragmentationsbomber²,
- A. der atter understreger behovet for at fastsætte moratorier for denne type ammunition, indtil der indføres et totalt forbud herimod,
- B. der henviser til det udførte arbejde i gruppen af regeringsekspertes for efterladt eksplosivt krigsmateriel og panserminer, der har afholdt drøftelser, og som i 2003 vil indlede forhandlinger om våben og våbensystemer, herunder klyngebomber, der kan blive efterladt som ueksploderet krigsmateriel,
- C. der henviser til de vigtige fremskridt, som Kommissionen har gjort med hensyn til minerydningsbistand,
- D. der henviser til den nuværende brug af personelminer og panserminer i mange større væbnede konflikter og henviser til, at landminer navnlig anvendes i konflikter, hvor både statslige og ikke-statslige væbnede grupper er involveret,
- E. der anerkender, at de fleste EU-medlemsstater har undertegnet Ottawa-traktaten om globalt forbud mod antipersonelminer og således ikke længere anvender den form for våben; der anerkender, at NATO de facto har forbudt anvendelsen af antipersonelminer,
- F. der henviser til, at klyngebomber i vid udstrækning har været anvendt og anvendes i væbnede konflikter;
- G. der henviser til anvendelsen af ammunition med forarmet uran under tidligere militære indgreb,
- H. der henviser til, at NATO ikke har forbudt denne type våben,
- I. der erkender, at der for øjeblikket ikke i folkeretten findes specifikke henvisninger til spørgsmålet om forarmet uran, og mener, at der er behov for troværdige foranstaltninger til at sikre, at enhver brug af sådanne våben ikke er i strid med den første tillægsprotokol til konventionen om konventionelle våben,

---

¹ EFT C 262 af 18.9.2001, s. 167.

² EFT C 177 E af 25.7.2002, s. 309.

- J. der henviser til, at folkeretten i øjeblikket ikke omfatter erstatning for eventuelle skadelige virkninger forårsaget af brugere af denne form for våben og våbensystemer,
- K. der desuden henviser til, at en række stater, herunder EU-medlemsstaterne, er villige til at gøre en indsats for at afhjælpe denne mangel ved at yde hjælp i form af økonomisk bistand, minerydning, social bistand og lægehjælp til dem, der er blevet ramt af disse våben,
- L. der henviser til, at EU-borgere samt civile og militære medlemmer af fredsbevarende og fredsskabende styrker kunne være blevet og fortsat vil kunne blive ofre for sådanne våben under humanitære civile og militære aktioner og eventuelt også under fremtidige missioner under den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP),
- M. der henviser til, at det i enhver form for konflikt er i strid med den humanitære folkeret at anvende våben mod civile, og at anvendelsen af denne form for våben måske vil kunne betragtes som en krigsforbrydelse under Den Internationale Straffedomstols kompetence,
- N. der henviser til, at det ved udviklingen af ESFP og under indsættelsen af væbnede styrker i krigssituationer er vigtigt for EU at sikre den humanitære folkeret og opretholde en så høj grad af våbenkontrol som muligt,
1. anmoder Rådet og medlemsstaterne om at revidere og overvåge udformningen og udviklingen af våben og sikre, at de er i overensstemmelse med folkeretten for således at opfylde de højeste internationale standarder med henblik på at undgå teknisk misbrug, forkert anvendelse, forfejling af målet og funktionsfejl;
  2. anmoder Rådet, medlemsstaterne, NATO og de NATO-medlemsstater, der ikke er medlem af EU, om offentligt at give tilsagn om og garantere, at de i nuværende eller kommende væbnede konflikter ikke vil anvende våben eller våbensystemer, som der foreligger forbud mod at bruge, eller som anses for at være ulovlige i henhold til folkeretten;
  3. anmoder Rådet, medlemsstaterne og ansøgerlandene om i fuldt omfang at bistå gruppen af regeringsekspertes med at forhandle sig frem til en ny eller ændret protokol til konventionen om konventionelle våben fra 1980 med det formål at behandle spørgsmålet om efterladt eksplosivt krigsmateriel, navnlig med henblik på at fastsætte kriterier for hurtig bistand til de berørte ofre;
  4. anmoder Rådet om fuldt ud at støtte Kommissionens minerydningsprogrammer; understreger, at disse programmer bør udvides til at omfatte efterladt eksplosivt krigsmateriel; opfordrer Kommissionen til at redegøre for, hvordan dette kan opnås;
  5. opfordrer Kommissionen til at afgive en udtalelse om dette spørgsmål og fremlægge en detaljeret redegørelse for, hvordan den øger sine bestræbelser på at fremme projekter, der skal yde bistand til ofre for antipersonelminer eller ueksploderet ammunition (projekter vedrørende den primære sundhedstjeneste eller sociale og økonomiske reintegrationsprojekter), og hvordan den tilskynder berørte tredjelande til at udarbejde en national politik til gavn for disse ofre;

6. opfordrer Kommissionen til at afgive en udtalelse om dens vurdering af de prioriteter og den bedste praksis, som det kunne være nyttigt at inddrage i alle internationale juridiske bestræbelser på at behandle spørgsmålet om ueksploderet ammunition med henblik på at støtte den indsats, der gøres i Genève sammen med de deltagende stater i konventionen fra 1980 om konventionelle våben;
7. anmoder på baggrund af resultaterne af disse videnskabelige undersøgelser vedrørende brug af ammunition med forarmet uran Kommissionen om at overvåge, hvorvidt der er risiko for, at der kan ske en alvorlig og omfattende forurening af miljøet, og om der er en akut eller målelig langsigtet fare for menneskers sundhed, og løbende at informere Parlamentet herom;
8. støtter ønsket om at fremskynde EU's bidrag til afskaffelse af personellandminer og anmoder Kommissionen om at spille en ledende rolle med hensyn til at fremme samarbejdet og koordineringen mellem medlemsstaterne, FN og USA samt effektivt støtte koordineringen mellem de vigtigste programmer og partnerne på stedet;
9. anmoder Rådet og medlemsstaterne om at træffe alle nødvendige forholdsregler til at fremme den generelle anvendelse af Ottawa-traktaten fra 1997 og konventionen fra 1980 om konventionelle våben;
10. opfordrer til, at der indføres et forbud mod ikke-statslige væbnede gruppers brug, fremstilling, opbevaring og overdragelse af personelminer; anmoder de deltagende stater i Ottawa-konventionen om at tage dette spørgsmål op på det kommende møde i Bangkok og om at støtte den indsats, som specialiserede ngo'er og internationale humanitære organisationer gør for at få ikke-statslige væbnede grupper til at gå ind for forbudet mod brug af landminer;
11. opfordrer Rådet til at støtte uafhængige og tilbunds gående undersøgelser af de eventuelle skadelige virkninger af brugen af ammunition med forarmet uran (og andre typer sprænghoveder med uran) under militære aktioner som f.eks. på Balkan samt i Afghanistan og andre områder; understreger, at sådanne undersøgelser også bør omfatte virkningerne på soldater, der befinder sig i de berørte områder, samt på civilbefolkningen og dens jordarealer; anmoder om, at resultaterne af disse undersøgelser forelægges Parlamentet;
12. opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at påtage sig deres ledende rolle og straks indføre et moratorium for den videre brug af klyngebomber og ammunition med forarmet uran (samt andre sprænghoveder med uran), indtil konklusionerne af en omfattende undersøgelse af bestemmelserne i den humanitære folkeret foreligger;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, alle NATO-medlemsstater, der ikke er medlem af EU, FN's generalsekretær og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.